

The English version of this Decision immediately follows.

ועדת ערר - המרכז הבינתחומי הרצליה

בפני :

ד"ר הלל סומר – יו"ר
פרופ' אורית טיקוצינסקי
מר יאיר יצהר בלחובסקי

ערעור על החלטת הממונה על המשמעת
ד"ר רפעת עזאם מיום 26 ביוני 2011
בתיק משמעת 13/2011
בעניינה של סטודנטית פלונית

בשם המערערת :

עו"ד איה לביא

בשם הקובלת :

עו"ד איריס אילוטוביץ סגל

החלטה

הדיון בפני הממונה על המשמעת והחלטתו

1. הסטודנטית הואשמה בכך שבמהלך בחינה נמצא ברשותה דף חומר רלבנטי לבחינה (מעין דף נוסחאות) הכתוב בכתב יד. הבחינה נשוא ההליך התקיימה בחומר סגור, למעט נספח ודף נוסחאות אשר הוכנו מראש על ידי המרצה וחולקו לשימוש כל הסטודנטים ורק בהם ניתן היה לעשות שימוש בבחינה.
2. בפני הממונה על המשמעת התקיים דיון ארוך בהשתתפות הקובלת, ב"כ המרכז הבינתחומי, הסטודנטית, ב"כ הסטודנטית, ושני נציגים מטעם אגודת הסטודנטים כמשקיפים. הממונה שמע בדיון את עדויותיהן של המשגיחה בבחינה וראש מדור הבחינות במרכז הבינתחומי וכן את עדויותיהן של שתי סטודנטיות אשר נכחו בבחינה והעידו מטעם הסטודנטית.
3. הסטודנטית הכחישה בדיון את המיוחס לה בקובלנה וטענה כי בתחילת המבחן ניתנו הוראות בעל פה על ידי המשגיחה, ולפיהן - ניתן להשתמש בדף נוסחאות אישי. לפיכך, הוציאה הסטודנטית דף נוסחאות משלה והניחה אותו על שולחנה. גם לגרסת הסטודנטית, המשגיחה שינתה בהמשך את ההוראות ואמרה כי על התלמידים לבחור בין דף הנוסחאות של המרצה לדף הנוסחאות האישי (אך הם אינם רשאים לעשות שימוש בשניהם). לגרסת הסטודנטית, השינוי יצר בלבול והיא שכחה להחזיר את דף הנוסחאות שלה אל התיק על אף שקיבלה דף נוסחאות של המרצה.
4. לא נשוב כאן על הדיון הארוך שנערך בפני הממונה על המשמעת. בהחלטתו קבע הממונה כי אסור היה לסטודנטית להחזיק בדף נוסחאות אישי בנסיבות העניין. לסטודנטית זו (בניגוד לאחרים שהיו בכיתה זו) אין אישור פרטני לשימוש בדף נוסחאות אישי. אף אם לא היה פגם בכך שהוציאה דף נוסחאות אישי בתחילת המבחן בשל אי הבנה של ההוראות לבחינה, אין ספק שהיה על הסטודנטית להחזיר את אחד מדפי

הנוסחאות עם הבהרת ההוראות והמשך השימוש בדף הכיתתי. ואולם, הסטודנטית לא עשתה כן וטענה כי שכחה את הדף ברשותה. הממונה שוכנע מעבר לכל ספק סביר כי הסטודנטית לא שכחה את דף הנוסחאות אלא היתה מודעת לקיומו היטב, כפי שהעידה המשגיחה, באופן שנמצא בידי הממונה אמין, וכפי שהוא קבע בהסתמך על הגיונם של הדברים וכלל הראיות.

5. הממונה על המשמעת הרשיע את הסטודנטית הנילוה בעבירה על סעיף 2(3) לתקנון המשמעת בגין החזקה מודעת של חומר אסור בבחינה והטיל על הסטודנטית את העונשים הבאים :

- א. פסילת הקורס.
- ב. הרחקה בפועל מלימודים למשך תקופה של סמסטר אחד, שתחילתה בסמסטר א' של שנת הלימודים הבאה תשע"ב.
- ג. הרחקה על תנאי למשך שנה כאשר התנאי הוא שלא תעבור הסטודנטית כל עבירה שיש בה משום חוסר יושר. התנאי יעמוד בתוקפו במשך שנתיים.

היקף ההתערבות של ועדת הערר

כפי שנאמר בהחלטות רבות של ועדות ערר בעבר :

6. ככלל, על ועדת הערר לגלות איפוק בהתערבות בהחלטות הממונה. כך נובע בעיקר מהעובדה כי הממונה הוא שהופקד על "נושאי המשמעת" (סעיף 1 לתקנון המשמעת) ובידו הסמכות הקהילתית לקביעת מדיניות המשמעת במרכז הבינתחומי ואכיפתה. כממונה על "נושאי המשמעת" נחשף הממונה באופן בלתי אמצעי לעובדותיו של כל מקרה (ולעניין זה נתונה לו כמובן הסמכות לחקור את הנילוה והעדים בדיון שלפניו), מגמות ותלויות בתחום המשמעת במרכז הבינתחומי, בקשות לאכיפת משמעת (כגון מצד אגודת הסטודנטים) ומתפקידו לבצר ולאכוף דפוסי משמעת בהתאם למדיניות המשמעת של המרכז הבינתחומי כפי שהוא רואה לנכון להפעילה במסגרת תפקידו. כך, אם מטרתו של המרכז הבינתחומי כקהילה אקדמית, חברתית ואנושית לקדם ערכי התנהגות ומשמעת מסוימים מתפקידו של הממונה לאכוף זאת ואל לנו לקעקע מעמדו זה של הממונה בהמירנו את שקול דעתו בשקול דעתנו. כך עולה מהגיונם של דברים וכך עולה מהעובדה כי ועדת הערר אינה ממונה-על על המשמעת ומסמכותה של הועדה להתערב אך במספר מצומצם של החלטות הממונה היינו, החלטות ההרחקה בפועל מהמרכז הבינתחומי וגם זאת רק אם הסטודנט בחר בכך.

7. עם זאת, אין כל ספק כי בתפקידו המעין-שיפוטי של הממונה על המשמעת כמכריע בזכויותיהם של סטודנטים עליו לנהוג בהליך הוגן וצודק (כהעדר משוא פנים, אי שרירות, הקפדה עם כללי הצדק הטבעי, פעילות בסמכות ובסבירות) והיבטים אלו יבוקרו גם יבוקרו ע"י ועדת הערר. בנוסף, בשל הרכבה הרחב יותר של ועדת הערר והתייחסותה אך לעונשי ההרחקה בפועל אשר הינם קשים במיוחד, תפתח עצמה הועדה לדיון עד כמה ניתן להתחשב בנסיבותיו/ה האישיות הסטודנטית/ית המערער/ת תוך איזון עדין עם יעדיו ודמותו של המרכז הבינתחומי, מטרתו של ההליך המשמעתי במרכז הבינתחומי ומעמדו הקהילתי של הממונה על המשמעת כגורם הישיר האמון על עניני המשמעת.

הדיון בפני ועדת הערר

8. ערעורה של הסטודנטית נכתב תוך סערת רגשות של באת כוחה, שהיא ידידת המשפחה ומכירה את הסטודנטית שנים רבות. בערעור נטען כי החלטתו הממונה על המשמעת היוותה ירית חץ שבהתאם לו סומנה המטרה.

לדברים אלו איננו מסכימים. הממונה על המשמעת שמע את העדויות, והתרשם מהן תוך קביעת ממצאים עובדתיים – זהו תפקידו ואין כל סימן לכך שהתפקיד לא נעשה נאמנה. גרסתה של הסטודנטית אינה משתלבת באופן מושלם עם הראיות, כפי שניסתה באת-כוחה לטעון.

9. הסטודנטית טענה כי "שגה הממונה כאשר קבע ... כי נקודת המוצא ... הן ההנחיות של המרצה בטופס הבחינה."

ואולם, בניגוד למה שנטען בערעור, הממונה לא קבע שלא יתכן שהמשגיחה טעתה בפירוש ההוראות של המרצה. אכן, מן הראיות עולה כי התנהלות המשגיחה ומדור הבחינות של המרכז הבינתחומי לא היתה, ככל הנראה, חפה מטעויות. נראה כי המשגיחה לא היתה ערה למלוא האפשרויות והכללים בקשר עם ההיתר לדף נוסחאות אינדיווידואלי, בכלל ולכך שלא כל תלמידי "כיתת תוספת זמן" זכאים לשימוש בדף כזה, בפרט. איננו זוקפים לחובת הסטודנטית את טעותה של המשגיחה. עם זאת, מן העדויות עולה בבירור כי בשלב מסויים בבחינה הבהירה המשגיחה כי יש לבחור בין דף נוסחאות אינדיבידואלי לבין דף הנוסחאות של המרצה בקורס שצורף לכלל הנבחנים, ומעת שניתנה הבהרה זו, הרי שהחזקת שני דפי הנוסחאות, האינדיבידואלי והכיתתי, בעת ובעונה אחת, מהווה עבירה של החזקת חומר אסור בהתאם להוראות סעיף 2(3) לתקנון המשמעת.

10. הממונה על המשמעת קבע קביעות עובדתיות ברורות לגבי מה שהתרחש בכיתה, לאחר ששמע את כל העדויות שהובאו בפניו, ולא מצאנו כל סיבה להתערב בממצאי הממונה המבוססים על שמיעת העדים.

11. הממונה על המשמעת קבע כי ההחזקה של החומר האסור היתה מודעת, ולא מצאנו כל סיבה להתערב בהחלטה זו. מעבר לניתוח של הממונה בסעיף 15 לפסק דינו, קיימות ראיות נוספות גם בעדותה של הסטודנטית לכך שהחומר האסור היה בין דפי הבחינה שלה.

12. משום כך, דחינו את הערעור על עצם ההרשעה.

13. אף כי כתב הערעור לא ביקש זאת, אפשרנו למערערת לערער גם על חומרת עונשה.

14. בהקשר זה, טרונייתה של הסטודנטית מופנית כמובן בעיקר כלפי עונש ההרחקה לסמסטר. יצוין כי גם הממונה על המשמעת ציין כי הוא התלבט לא מעט באשר לעונש הראוי בנסיבות המקרה.

15. חשוב לציין כי עונש ביטול הקורס שהוטל על הסטודנטית חסר נפקות מעשית, מכיוון שהיא נכשלה בקורס נשוא הבחינה ממילא. הסטודנטית הציעה לנו לפסול קורס נוסף שלה, אולם הסתבר שאף בו היא נכשלה.

החלטה

16. לאחר דין ודברים החלטנו להקל בעונשה של הסטודנטית, וזאת מצירוף כלל השיקולים הבאים, שכל אחד מהם לא היה מספיק להקלה בעונש, אולם **הצטברותם יחד** מאפשרת לנו להקל באופן מסויים:

א. הבחינה נשוא הליכים אלו היתה בסך הכל הבחינה השנייה של הסטודנטית במהלך הסמסטר הראשון ללימודיה. החובה להתנהל באופן שיש בו יושרה אקדמית מוטלת על תלמידי הבינתחומי מיומם הראשון. אולם בעבירות שבהן נעדר מרכיב של תכנון ושל פעולה מכוונת, ניתן, בהצטרף שיקול זה עם שיקולים נכבדים אחרים לקולא, להקל עם תלמיד במהלך מחזור הבחינות הראשון שלו (מועד א של הסמסטר הראשון).

ב. כאמור, העבירה דנן לא תוכננה. הסטודנטית לא ידעה שהמשגיחה תטעה לגבי דף הנוסחאות האינדיבידואלי (שכלל לא הגיע לה להשתמש בו), ולכן גם לא הכינה חומר עזר איכותי במיוחד למטרה זו. "דף הנוסחאות" בו השתמשה לא הכיל חומרים מהותיים שיכלו לסייע לה בבחינה. אין המדובר, למשל, בפתק שהוכן מראש והוחדר בגניבה למבחן אלא בהזדמנות שנקרתה על דרכה של הסטודנטית.

ג. לסטודנטית נסיבות אישיות / משפחתיות חריגות ביותר אשר הוצגו בפנינו באופן מפורט אף כי לא הוצגו בפני הממונה על המשמעת. לא נפרט נסיבות אלו כדי לא לפגוע בפרטיותה. נציין רק כי המדובר בנסיבות שגרמו לניתוק ממושך בינה לבין בני משפחתה בנסיבות שאינן פשוטות כלל וכלל, ואשר גרמו להתקפה רבת, לרבות התקפה תקשורתית על משפחת הסטודנטית.

ד. בניגוד להליך שהיה בפני הממונה, הסטודנטית בחרה ליטול אחריות על מעשיה.

17. לאור הצטברותם של השיקולים לקולא כולם, אשר חלקם (ובפרט הנסיבות האישיות החריגות ביותר) לא עמדו בפני הממונה על המשמעת (אשר גם בהעדר שיקול זה הצהיר כי הוא מתלבט במתן החלטתו), הננו מחליטים להמיר את מרכיב ההרחקה בפועל מלימודים למשך סמסטר אחד בעונש של עיכוב מתן תעודה על סיום לימודים (לרבות אישור מילוי החובות לתואר וכל תעודה המעידה על התואר עצמו) למשך סמסטר אחד מהיום שבו תהיה זכאית לאישור על סיום לימודיה. אין באמור כדי לעכב הוצאת גליונות ציונים שוטפים בכל עת, ובלבד שלא יצויין בהם כי הסטודנטית סיימה את חובותיה לתואר, וכי הסטודנטית לא תטען זאת בפני צד שלישי עד לחלוף המועד האמור.

18. שאר חלקי העונש יעמדו בעינם.

ניתן היום, יום א', כה' בתשרי תשע"ב, 23 באוקטובר 2011.

מר יאיר יצהר בלחובסקי

ד"ר הלל סומר

פרופ' אורית טיקוצינסקי

Appeals Committee – The Interdisciplinary Center

Before: Dr. Hillel Sommer – Chairman
Prof. Orit Tykocinski
Mr. Yair Itzhar Belachovsky

Appeal against the Decision of the Disciplinary Officer, Dr. Rifat Azam given on June 26, 2011 in Disciplinary File 13/2011 I the Matter of Student A.

On Behalf of
The Appellant: Adv. Aya Lavi

On Behalf of
The Complainant: Adv. Iris Ilotovich Segal

Decision

The Hearing Before the Disciplinary Officer and His Decision

1. The student was accused of having a page with material relevant to the exam (a type of page of formulas) which was written in her handwriting. The said exam was a closed book exam except for an appendix and a sheet of formulas prepared in advance by the Lecturer that was distributed to all the students for use and only that material was permitted during the exam.
2. A long disciplinary hearing was held with the participation of the Complainant, the Interdisciplinary Center's Legal Representative, the Student, the Student's Legal Representative and two representatives on behalf of the Student Union who served as observers. The Disciplinary Officer heard the testimony of the Proctor who was present at the exam and the Head of the Examinations Department of the Interdisciplinary Center as well as the testimony of two students present at the exam who testified on behalf of the Student.
3. The Student denied the accusations against her in the complaint and claimed that at the beginning of the exam oral instructions were given by the Proctor that all material could be used and thus the Student took out her own sheet of formulas and placed it on the desk. Also according to the Student's version of events, later the Proctor changed the instructions and said that the students must choose between the Lecturer's sheet of formulas and their own (but they were not permitted to use both). According to the Student, the change in the instructions caused confusion and she forgot to return her sheet of formulas to her satchel, even though she received the Lecturer's sheet of formulas.
4. We will not repeat the long hearing held before the Disciplinary Officer. In his decision the Disciplinary Officer determined that under the circumstances the Student was prohibited from having her personal sheet of formulas. This Student (in contrast to the other students who were in

her exam room) does not have approval to use a personal sheet of formulas. And even if there was nothing wrong with her taking out her personal sheet of formulas at the beginning of the exam, due to misinterpretation of the exam instructions, there is no doubt that the Student had to return one of the pages of formulas upon clarification of the instructions and later use the class' page of formulas. However, the Student did not do so and claimed that she had forgotten the sheet was in her possession. The Disciplinary Officer was convinced beyond reasonable doubt that the Student did not forget the page of formulas but instead she was very well aware of its existence, as stated in the testimony of the Proctor, who the Disciplinary Officer found to be credible, and as he determined based on logic and the rules of evidence.

5. The Disciplinary Officer convicted the Student of the offense under clause 2(c) of the Disciplinary Regulations for knowingly having prohibited material during the exam and imposed the following punishment on the Student:
 - a. Disqualification of the course.
 - b. Actual suspension from studies for one semester which shall begin the 1st semester of next year – 2011/2012.
 - c. Conditional suspension for one year whereby the condition is that the Student shall not commit any offense involving dishonesty. This condition shall remain valid for two years.

The Extent of Intervention of the Appeals Committee

As stated in many decisions of the Appeals Committee in the past:

6. As a rule, the Appeals Committee must demonstrate restraint in its intervention in the Disciplinary Officer's decisions. This mainly stems from the fact that the Disciplinary Officer is "in charge of disciplinary matters" (clause 1 of the Disciplinary Regulations) and he has the communal authority to determine and enforce disciplinary policy at the Interdisciplinary Center. As the individual "in charge of disciplinary matters" the Disciplinary Officer is directly exposed to the facts of each case (and in this case he has the authority to interrogate the accused students and witnesses at the hearing), to trends and complaints in regard to the disciplinary field at the Interdisciplinary Center and to requests of enforcing discipline (for instance from the Student Union). Therefore it is the role of the Disciplinary Officer to fortify and enforce disciplinary patterns in accordance with the disciplinary policy of the Interdisciplinary Center, which he believes should be promoted in the framework of his role. Thus, if it is the goal of the Interdisciplinary Center, as a small scale social, humane and educational community, to promote certain behavioral values, it is the role of the Disciplinary Officer to enforce them and we cannot destroy his role as the individual in charge of discipline by exchanging his discretion with our discretion. This is logically obvious and apparent from the fact that the Appeals Committee is not the superior administrator in charge of discipline and from its authority to intervene only in reference to a small number of decisions of the Disciplinary Officers, i.e. those cases in which the

decision of actual suspension from the Interdisciplinary Center has been determined and then, only if the student has chosen to appeal.

7. Nonetheless, there is no doubt that within the quasi-judicial role of the Disciplinary Officer when deciding with reference to the rights of the student it is his duty to act fairly and justly (without prejudice, without arbitrariness, while strictly adhering to natural justice, acting reasonably and in accordance with the authority vested in him). Furthermore, due to the wider composition of the Appeal Committee and its referring only to the punishment of actual suspension which is especially severe, the Committee will remain open to discussion as much as possible while taking into consideration the individual circumstances of the student appealing and delicately balancing this with the goals and image of the Interdisciplinary Center, the goal of the disciplinary hearing at the Interdisciplinary Center and the communal status of the Disciplinary Officer as the body directly entrusted with disciplinary matters.

The Hearing before the Appeals Committee

8. The Student's appeal was written while her legal representative was in a storm of emotions, as she is a close friend of the family for many years now. In the appeal it is claimed that the decision of the Disciplinary Officer constituted an arrow shot at a marked target.

We do not agree with this statement. The Disciplinary Officer heard the testimony, and from his impression determined factual findings. This is his role and there is no sign that he did not fulfill his role with devotion. The version of the Student does not completely correspond with the evidence, as the Student's legal representative tried to claim.

9. The Student claimed that "The Proctor was mistaken when she determined ... since the point of reference ... are the instructions of the Lecturer on the exam."

And nevertheless, in contrast to the claims presented in the appeal, the Officer did not determine that the Proctor perhaps did not mistakenly misunderstand the Lecturer's instructions. Indeed, the evidence shows that the conduct of the Proctor and the Examinations Department of the Interdisciplinary Center was seemingly not without mistakes. Apparently, the Proctor was not aware of all the possibilities and the rules concerning permission to use individual sheets of formulas, in general and in particular that not every student in the "extra time exam room" is entitled to use such a sheet. We do not attribute the mistake of the Proctor to the Student's responsibility. Nonetheless, the evidence clearly shows that at a certain time during the exam the Proctor clarified that the students must choose between the individual page and the Lecturer's page of formulas in the course which was attached to the exam and the moment this clarification was given, having both pages of formulas, i.e. the individual and the class pages, at one and the same time, constituted an offense of having forbidden material in accordance with the provisions of clause 2(c) of the Disciplinary regulations.

10. The Disciplinary Officer determined clear factual rulings regarding what had transpired in the exam room, after hearing all the testimony brought before him, and we find no cause to intervene in the Officer's findings based on the testimony heard from the witnesses.

11. The Disciplinary Officer determined that having the forbidden material was known, and we do not see any cause for intervening with this decision also. In addition to the analysis of the Officer in paragraph 15 of his decision, there is additional evidence in the Student's testimony whereby she states that the forbidden material was between the pages of her exam.'
12. Therefore, we have rejected the appeal concerning the conviction.
13. Though the appeal did not request this, we allowed the appellant to appeal against the severity of punishment.
14. In this context, the Student's criticism is directed, of course, to the punishment of suspension for one semester. It should be noted that the Disciplinary Officer also noted his great deliberation concerning the appropriate punishment under the circumstances of this case.
15. It is important to note that disqualification of the course imposed on the Student is inconsequential since the Student failed the course pertaining to this exam in any case. The Student proposed that we disqualify another course, however apparently she also failed that course.

Decision

16. After deliberation we have decided to reduce the punishment imposed on the Student, due to the conjunction of the following considerations, each of which would not be enough to reduce the punishment. However **combined** these considerations enable us to reduce the punishment in a certain manner:
 - a. The exam which is the topic of these proceedings, all in all, was the Student's second exam during the first semester of her studies. The requirement to conduct oneself with academic integrity falls on the students at the Interdisciplinary Center from day one of their studies. However, in offenses lacking the element of planning and intended action, this consideration can be added to the other significant consideration in connection to appeasement for the Student regarding her first set of exams (Moed Alef of the first semester).
 - b. As stated, the offense committed was not planned. The Student did not know that the Proctor will make a mistake concerning the individual page of formulas (which she was not entitled to use in any case), and thus she did not prepare qualitative material for this purpose. The "page of formulas" she used did not include significant material that would assist her on the exam. This case does not involve, for example, a cheat slip prepared in advance, which was deceptively snuck into the exam but rather an opportunity given to the Student.
 - c. The Student has **extremely aberrant** personal/familial circumstances which were presented before us in a very detailed manner, even though they were not presented to the Disciplinary Officer. We shall not detail the circumstances here in order to protect the Student's right to privacy. We will only mention that the circumstances caused a detachment between the Student and her family under very difficult circumstances which cause many attacks, including media incursion on the Student's family.

- d. In contrast to the proceedings before the Disciplinary Officer, the Student has decided to take responsibility for her actions.
17. Due to the accumulation of all the considerations for leniency, some of which (particularly the most aberrant circumstances) were not before the Disciplinary Officer (and even without these circumstances he deliberated about his decision), we have decided to change the punishment of actual suspension from studies for one semester to postponement in bestowing the Student her degree (including a certificate attesting to fulfillment of all requirements for the degree and any certificate attesting to the degree itself) for a period of one semester from the date the Student will be entitled to receive certification of completion of her studies. This does not mean that she will not be able to receive her current grade sheets at any time, as long as the grade sheet does not stipulate that the Student completed her requirements for her degree and she shall not claim such to any third party until the said postponement has passed.
18. The rest of the punishment shall remain without change.

Given Today, Sunday, October 23, 2011

Prof. Orit Tykocinski

Dr. Hillel Sommer

Mr. Yair Itzhar Belachovsky